

drejer sig om. Jeg maa udtale min Anerkendelse af den Omtale, Forslaget fik af det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), som først havde Ordet. Han har ved sin udførlige Omtale af Forslaget, for saa vidt det angaar en Flytning af de nuværende Centralværksteder paa Københavns Station, gjort mig det let at omtale denne Side af Sagen, for saa vidt som han meget udførlig og indgaaende har gennemgaaet de forskellige Spørgsmaal, der staa i Forbindelse med Forslaget herom, og har paavist, hvor uforsvarlige de nuværende Forhold ere, hvor paatrængende nødvendigt det er at komme bort derfra, og hvor gode Grunde der vil kunne anføres for at gaa til at anlægge de ny Centralværksteder paa det Sted, som her er foreslaaet. Jeg kommer selvfølgelig ind paa dette Spørgsmaal igen, naar jeg skal tillade mig at svare det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal).

Idet jeg vender mig til dette sidste ærede Medlem, skal jeg begynde med at sige, at naar det ærede Medlem beklagede, at de her foreliggende Forslag om ny Statsbaneanlæg ikke ere samlede med de Anlæg, hvorom jeg har tilladt mig at fremsætte Forslag i det andet Ting, saa har jeg jo ganske sikkert hørt den samme Beklagelse nede i det andet Ting. Jeg skal dog sige, at da det til min Beklagelse ikke lykkedes at kunne indbringe samtlige disse Forslag om ny Anlæg allerede ved Samlingens Begyndelse, saa forekom det mig at være hensigtsmæssigt, at Arbejdet paa Forslagene deltes nogenlunde ligelig mellem de to Ting, blandt hvis Medlemmer man turde gøre Regning paa, at der saavel i det ene som i det andet Ting var Mænd, der besade saa stor Sagkyndighed, at det kunde være særlig ønskeligt for dem at trænge dybt til Bunds i de enkelte Anlæg. Skulde et saadant Arbejde for samtlige Anlægs Vedkommende paabegyndes i det ene Ting paa et forholdsvis sent Standpunkt af Samlingen, turde jeg jo paa ingen Maade nære noget Ønske om, at Forslaget kunde gennemføres i sin Helhed, og Haabet om, at det i alt Fald delvis skulde kunne naa til Ende, maatte da ogsaa være meget lille hos mig. Jeg tilstaar at den Maade, hvorpaa dette Spørgsmaal om Gennemførelse

af disse Anlæg saavel fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds som fra det andet Tings Side er blevet sat i Forbindelse med Forelæggelsen af en samlet Plan for de Statsbaneanlæg, hvortil man i den nærmeste Fremtid vil gaa, har gjort mig særdeles betænkelig ved Udsigterne til Gennemførelsen af Forslagene, som de foreligge. Jeg haaber dog, at en saadan samlet Plan ikke vil blive fastholdt som et bestemt Forlangende, thi det vilde ganske sikkert gøre Sagens Gennemførelse aldeles haabløs. Jeg har i det andet Ting tilladt mig at anføre, at en saadan samlet Plan efter min Mening paa ingen Maade kan have nogen afgørende Betydning for, hvorledes man skal stille sig til de her foreslaaede Anlæg. Samtlige de Anlæg, jeg har tilladt mig at foreslaa — og det gælder i øvrigt ikke mindst de Anlæg, jeg har tilladt mig at foreslaa her i dette Ting — ere af en saadan Beskaffenhed, at de under alle Omstændigheder, hvorledes man end i Fremtiden vil gaa til Jærnbanebygning her i Danmark, maa staa i første Række. Og hvilken Betydning det egentlig skulde have for Rigsdagen at faa opgivet de Summer, som ville medgaa til Gennemførelsen af en Række ny Anlæg, som ganske naturligt ville melde sig i Aarenes Løb, efterhaanden som Banenettet udvides, ser jeg ikke, naar Spørgsmaalet er, om vi skulde gaa til disse Anlæg, som efter Regeringens Anskuelse ere, om ikke paatrængende nødvendige, saa dog i alt Fald særdeles nødvendige. En saadan samlet Plan kan ganske sikkert godt udarbejdes, men den bliver jo under alle Omstændigheder kun stykkevis. Spørgsmaalet kan for det første rejses om, for hvor lang en Aarrække man skal se frem i Tiden, og dernæst maa jeg henvende Opmærksomheden paa, hvad der sikkert vil være ærede Medlemmer bekendt, at man med Hensyn til Jærnbanebygningen i Jylland jo for Tiden arbejder i en Kommission, hvis Virksomhed det ikke vil være rigtigt at foregribe ved nu at forelægge Rigsdagen en samlet Plan til Jærnbanebygning i Jylland. Det drejer sig altsaa for mit Vedkommende kun om at bedømme, om vi i Øjeblikket tør og ville gaa til Anvendelse af et saa forholdsvis betydeligt Beløb, som her er Spørgsmaal om,